

Ach Botze! wNebjesach! kak mo-
zesch ty to psches twoju wozowstu Wu-
trobu pschinescz, so nas tak zylje sabn-
dzesch, podasch, do Rutow surowych
Wojstow, kiz žanej Ssmjelnoszje snami
nimaju? Kak mozesch ty to widzicz, Kneze
JEsuso, so Ludy tak hautuja a haruja,
so Mordowanje, Rubenje, Palenje a Sa-
pusczenje, wnaschim Kraju žaneho Konza
nima. Nesch schak so tebi Wutroba ta-
ma, smjelnj JEsuso, so twoji Bratšja,
kiz twoje Czjeto su, so twoji Wuswole-
ni, na kotrychž ty twoju Krej wažit, so
czi, kiz tebi pschistuscheja, so czi kajž
Włoto na Hažy rostseptani, tak wulzy
czwjelowani, tak žatofnje skonzowani bu-
dža. Ach mosch da ty smjescz to žatofne
Lowanje a Plakanje tnych Džeczi, to
Sdychowanje a Skorženje tnych Starych.
Nesch neje twoje Woblecžo njetk sKrocze-
lemi pschikrnte, so by žane Lowanje tnych
Hubennych a Wopuschcziennych, kiz žaneho
Pomoznika nimaju, so pscheczischczecz, a
psched twoj nadny Scot horjepschindž ne-
moto. Aby neje žadny nutyrny Mo-
dler, kajž Moissas a Samuel, kiz by swoje
Kuzn sa nas posbjehowat; neje žadny
jaza Prawa wKraju, kotrehož Modlitwa
by so tebi spodobaka, kajž Nadny Wopor,
a to Posbjehowanje jeho Rutow, kajž

b

We-